

dett benne minden, a sok förtelmes ital, a tegnap este, aljas, veszett este, a sok meg nem emésztett szörnyűség és a halál — végigvágta magát a földön s verejtékezve rángatta, dobta ki magából mind, mind ezt, hogy ne maradjon belőle semmi ; aztán elterült eszméletlenül.

Nagy Bertha.

TAVASZ BOSZORKÁNYAI.

*Ti bűvös, bűnös tavaszi napok,
vágybujtatók, méregkeverők !
Ti tündérlány-arcú boszorkányerők:
itt vagytok újra, hogy kínozzatok !*

*Vágy s mámorított töltötök a szív
ócska, pókhálós cserépkorsajába
s anjorának álmodja magát, kába
reménykedéssel szomorú szívünk !*

*Szomorú szívünk, hitellen hitünk,
nem élt életünk lobog fel mostan,
fekete fájdalomunk rözsehalomban,
tavasz piros tüze égesse, temesse !*

*Most gyúl föl a vágy véresre, veresre,
most lobban a láng, most szökken a szikra,
most lendül a lélek, égre hajítva,
Tavasz keze dobja, Tavasz keze fogja !*

*Játéka vagyunk a labdaverőknek,
tündérlányarcú boszorkányerőknek,
bűvített keverő, nevető nőknek:
a bűnös, bűvös tavaszi napoknak !*

Agyagfalvi Hegyi István.